

Artisten Sean Banan:

»Jag har mått dåligt i hela mitt liv«

Spexiga Sean Banan är känd som barnens favorit. Men bakom fasaden döljer sig ensamhet och svag självkänsla efter att ha mobbats. Nyligen kom han ur en depression.

– Nu är jag någonstans i livet där jag aldrig varit tidigare. Jag är kanske inte lika glad som för 15 år sedan, men definitivt stabilare, säger han.

Sean Banan korsar den regnvåta gatan i ett par tonade solglasögon och den lika självklara kepsen nedtryckt över pannan. Trots att vi aldrig setts förr ger han mig och fotografen varsin lång kram. Någon minut senare kastar sig ett gäng ungdomar över honom för att ta en selfie, och själv filmar han allt.

– Jag skulle bara göra en intervju och sen kommer de här små bajskorvarna och vill ha en autograf, prutt, prutt, säger Sean Banan och grimaserar mot mobilen.

Sean Banan, som egentligen heter Sina Samadi, är känd för spexigt larv, spektakulära showframträdanden, nakna rumpor och skämt om bananer. Men när vi en stund senare sätter oss på ett fik åker kepsen och solglasögonen av, och en mycket allvarligare Sina Samadi träder fram.

Sina växte upp utanför Västra Frölunda i Göteborg, i en lägenhet med sina två äldre syskon och kärleksfulla föräldrar. Livet var tryggt. Men vid 11 års ålder förändrades allt. Mamman dog i cancer. Strax därefter flyttade storasyskonen hemifrån. Pappan hade, trots sin iranska ingenjörsexamen, inget fast jobb och fick

fullt upp med att ta tillfälliga arbeten för att sätta mat på bordet. Sina Samadi blev ensam.

För att få bekräftelse började han dansa, och märkte att han var bra på det.

– Jag behövde kärlek och plötsligt kände jag mig sedd, säger Sina Samadi.

Samtidigt började folk retas på skolan, en elak kommentar här, en annan kommentar där. Det hela eskalerade under tonåren i den finare Öneredsskolan där han var den första att få hår på rumpen, blev retad för sin näsa och förnedrad av snygga tjejer som påpekade att hans bröstmuskler var för klena.

– Det var väldigt många elaka kommentarer. Vi är som lera när vi är små. Får du komplimanger så formas leran till något som är positivt. Får du diss och taskiga kommentarer formas leran annorlunda. Problemet är att leran stelnar och komplexen sätter sig livet ut, säger Sina Samadi.

Under gymnasiet mådde han ännu sämre. Han kände sig utanför, men försökte fokusera på det han var bra på – att vara klassens clown och

Fakta: Sean Banan

Riktigt namn:

Sina Samadi.

Ålder: **34 år.**

Bor: **Stockholm.**

Gör: **Komiker, sångare, dansare och låtskrivare.**

Aktuell med: **Stor**

turné i sommar.

Se mer info på

Sean Banans

instagramkonto:

@seanbananofficial

»Hur vi än mår eller har det, så betyder det inte att vi är sämre människor. Var nöjd med dig själv, du är den enda du har« säger Sina Samadi. Själv har han, förutom erfarenhet av depression och panikångest, en hjärna som »hoppas« från den ena tanken till den andra. »Jag har inte kollat, men jag kan lova att det inte finns en enda bokstavskombination jag inte har förutom IQ«, säger han.

dansen. Och det gick bra. Några år senare hade hans första skiva sålt platina, den andra guld och 27 år gammal gjorde han en egen långfilm.

– Jag har mått dåligt i hela mitt liv mer eller mindre. Först när jag hade en hajp i karriären mädde jag bra. Men det var bara en fasad. Jag levde i en artistbubbla. Det var en form av bedövning efter min mammas död och sorgerna jag bar inombords. När karriären inte blev lika hajpad började jag ifrågasätta mitt värde som både artist och människa, säger Sina Samadi.

Han kände sig motivationslös, hade inget engagemang och det enda som höll kvar honom som artist var bekräftelsen han fick från sina fans under turnéerna. Allra sämst mädde han när han blev lämnad efter en fyra år lång relation.

– Då mädde jag som mest piss. Jag blev deprimerad, hade helt glömt mitt eget värde och vem jag var, säger han.

Hans kompis Micke försökte peppa honom genom att resa till Polen. Men det kändes bara som en flykt från smärtan och en natt på hotellrummet drabbades Sina av en panikångestattack. Micke hjälpte honom

att ta en kalldusch så han kunde andas och sedan dansade Sina Sambadi i korridoren för att få utlopp för sina känslor, berättar han i känslodispodden.

Det har nu gått drygt ett år sedan han mädde som sämst. Sakta men säkert har han börjat bygga upp sig själv genom att välja vilka han umgås med, vara kreativ och göra det han är duktig på: laga mat, dansa, lägga upp roliga klipp på sociala medier och peppa barn som är cancersjuka eller mobbade – utan att för den sakens skull glömma sig själv.

– Nu är jag någonstans i livet där jag aldrig varit tidigare. Jag är kanske inte lika glad som för 15 år sedan, men definitivt stabilare. Jag har koll på hur jag mår, varför, och hur jag ska lösa det. Jag är mer insiktsfull idag. Nyligen slog det mig att om det här aldrig hade hänt – mammas död och mobbningen – hade Sean Banan aldrig funnits, säger Sina Samadi.

Anna Langseth